

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 10 qershor 2019
Nr. Ref.:RK 1371/19

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI13/19

Parashtrues

Fevzi Hajdari

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme,
Pml. nr. 322/2018, të 21 dhjetorit 2018 dhe Aktgjykimit të
Gjykatës së Apelit, PAKR. nr. 243/2018, të 18 qershorit 2018

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

- Kërkesa është parashtruar nga Fevzi Hajdari nga Ferizaj (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kérkesës konteston kushtetutshmërinë e Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Pml. nr. 322/2018, të 21 dhjetorit 2018 dhe Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, PAKR. nr. 243/2018, të 18 qershorit 2018.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes së kérkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktgjykimeve të kontestuara, me të cilat pretendohet se parashtruesit të kérkesës i janë shkelur të drejtat dhe liritë e garantuara me nenin 31.2 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta), si dhe me paragrafin 3 të nenit 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: KEDNJ).
4. Parashtruesi i kérkesës gjithashtu kërkon nga Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata), të vendosë masë të përkohshme me të cilën do të suspendohej zbatimi i aktgjykimeve të kontestuara derisa Gjykata të merr vendim për kérkesën e tij.
5. Përveç kësaj, parashtruesi kërkon nga Gjykata që identiteti i tij të mos zbulohet, duke pretenduar se „*emri dhe mbiemri i palëve janë të dhëna personale që nuk ka arsyë të zbulohen në publik*“.

Baza juridike

6. Kérkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7, të nenit 113 [Jurisdikzioni dhe Palët e Autorizuar] të Kushtetutës, nenet 22 [Procedimi i kérkesës] dhe 47 [Kérkesa individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe rregullat 32 [Parashtrimi i kérkesave dhe përgjigjeve] dhe 56 [Kérkesa për masë të përkohshme] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

7. Më 23 janar 2019, parashtruesi e dorëzoi kérkesën në Gjykatë.
8. Më 28 janar 2018, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Safet Hoxha gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtyues, të përbërë nga gjyqtarët: Selvete Gerxhaliu-Krasniqi (kryesuese), Bajram Ljatifi dhe Radomir Laban.
9. Më 14 shkurt 2019, Gjykata e njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kérkesës dhe i dërgoi një kopje të kérkesës Gjykatës Supreme.
10. Më 12 mars 2019, parashtruesi i kérkesës paraqiti në Gjykatë një shkressë në formë të urgjencës, në të cilën theksoi se „*kérkesa që ai paraqiti është prima facie e bazuar, prandaj kërkon nga Gjykata të aprovojë masën e përkohshme në mënyrë që aktgjykimet që janë nxjerrë në kundërshtim me KEDNJ mos të prodhojnë efekte juridike dhe ai mos të jetë padrejtësisht i privuar nga liria*”.

11. Më 12 prill 2019, Kolegji shqyrtoi raportin e gjyqtarit rapportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përbledhja e fakteve

12. Parashtruesi i kërkesës ka qenë i punësuar në Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejmë: „AKP“) në Prishtinë, në pozitën e shërbyesit civil.
13. Në bazë të shkresave të lëndës rezulton se Policia e Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Policia), më 16 gusht 2016, bastisi shtëpinë e parashtruesit të kërkesës për shkak të dyshimit të bazuar se ai kreu veprën penale “*në bashkëkryerje marrje ryshfeti nga neni 428 par. 3 lidhur me par. 1 lidhur me nenin 31 të KPRK-së, dhe keqpërdorimi i pozitës apo autoritetit zyrtar nga neni 422 par. 1 lidhur me nenin 31 të KPRK-së*”.
14. Me atë rast, në shtëpinë e parashtruesit të kërkesës, Policia gjeti dhe konfiskoi 29 bankënota “*të shënuara*” në apoënë prej 500 euro, të cilat personi R.M. ia kishte dhënë parashtruesit të kërkesës në emër të shërbimit të heqjes së barrës tatimore mbi pronën të cilën djali i tij e bleu nga AKP-ja gjatë vitit 2014, dhe të gjitha me qëllim që të mundësohet regjistrimi i pronës së blerë në kadastrën e patundshmërive.
15. Më 20 shtator 2016, Prokuroria Themelore në Prishtinë-Departamenti për Krime të Rënda (në tekstin e mëtejmë: Prokuroria) ngriti aktakuzën PP/I nr. 139/16, kundër parashtruesit të kërkesës për shkak të dyshimit të bazuar se ai kreu veprat penale „*në bashkëkryerje marrje ryshfeti nga neni 428 par. 3 lidhur me par. 1 lidhur me nenin 31 të KPRK-së, dhe keqpërdorimi i pozitës apo autoritetit zyrtar nga neni 422 par. 1 lidhur me nenin 31 të KPRK-së*”.
16. Më 21 korrik 2017, Gjykata Themelore-Departamenti për Krime të Rënda në Prishtinë (në tekstin e mëtejmë: Gjykata Themelore) nxori Aktgjykimin PKR. nr. 522/2016, me të cilin e shpalli parashtruesin e kërkesës fajtor për veprën penale marrja e ryshfetit në bashkëkryerje nga neni 428 paragrafi 3 lidhur me paragrafin 1 dhe me nenin 31 të KPRK-së dhe e gjykoi me dënim me burgim në kohëzgjatje prej dy (2) vitesh, si dhe me dënim me gjobë në shumë prej 25,000 euro.
17. Me të njëjtin Aktgjykim, Gjykata Themelore e lroi parashtruesin e kërkesës ngaakuza se ai kishte kryer veprën penale keqpërdorimi i pozitës apo autoritetit zyrtar në bashkëkryerje nga neni 422 paragrafi 1 lidhur me nenin 31 të KPRK-së, me arsyetim se „*nga provat e administruara gjatë shqyrtimit gjyqësor, nuk është vërtetuar se i akuzuari ka kryer edhe veprën penale keqpërdorimi i pozitës apo autoritetit zyrtar nga neni 422 paragrafi 1 lidhur me nenin 31 të KPRK-së*”.
18. Kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore PKR. nr. 522/2016, ankesat e tyre në Gjykatën e Apelit paraqitën prokurori dhe mbrojtësi i parashtruesit të kërkesës.

19. Prokurori në ankesë theksoi se të njëjtën e paraqet „*për pjesën liruese, për shkak të vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe shkeljes së ligjit penal, me propozim që aktgjykimi i ankimuar të ndryshohet për pjesën liruese dhe i akuzuari të shpallet fajtor edhe për veprën penale në bashkëkryerje keqpërdorimi i pozitës apo autoritetit zyrtar nga neni 422 par. 1 lidhur me nenin 31 të KPRK-së, dhe të njëjtëve t'i shqiptojë dënimë edhe për këtë vepër penale konform dispozitave ligjore*“.
20. Mbrojtësi i parashtruesit të kërkesës në ankesë theksoi se “*e paraqet ankesën për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, shkeljes së ligjit penal dhe vendimit mbi dënim, me propozim që aktgjykimi i ankimuar të ndryshohet dhe i akuzuari të lirohet ngaakuza ose të anulohet dhe çështja t'i kthehet gjykatës së shkallës së parë, në rigjykim*“.
21. Më 1 dhjetor 2017, Gjykata e Apelit nxori Aktvendimin PAKR. nr. 494/2017, me të cilin i pranoi ankesat e Prokurorisë dhe mbrojtësit të parashtruesit të kërkesës dhe sipas detyrës zyrtare anuloi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore PKR. nr. 522/2016 dhe e ktheu çështjen në Gjykatën Themelore për rigjykim dhe rivendosje. Në arsyetimin e Aktvendimit, Gjykata e Apelit theksoi:

„[...] si rezultat i shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale të cekura më lartë, pa dyshim që gjykata e shkallës së parë as gjendjen faktike nuk e ka vërtetuar në mënyrë të drejtë dhe të plotë, që me të drejtë pretendohet, përveç me ankesat e mbrojtësve të akuzuarve, se nuk është e qartë se për cilën vepër penale është fjalë, edhe me ankesën e Prokurorisë Themelore në Prishtinë, ku pretendohet, se në këtë çështje penale-juridike flitet edhe për vepër penale keqpërdorim i pozitës apo i autoritetit zyrtar nga neni 422 par. 3 e lidhur me par. 1 dhe nenit 31 të KPK-së, që do të thotë se tani për tani nuk mund të aprovohet konkludimi i gjykatës së shkallës së parë, si në dispozitiv të aktgjykimit të ankimuar, për çka e njëjta – pra, gjykata e shkallës së parë, njëkohësisht ka bërë edhe shkelje të ligjit penal, kur të njëjtit i ka shpallur fajtor për veprat penale marrja e ryshfetit nga neni 428 par. 3 e lidhur me par. 1 dhe nenit 31 të KPRK-së, ngase, pa vërtetimin e plotë të gjendjes faktike nuk mund të aplikohet as ligji penal në mënyrë të drejtë“.

22. Më 30 mars 2018, Gjykata Themelore në procedurën e përsëritur, nxori Aktgjykimin PKR. nr. 385/17, me të cilin, në paragrafin I të Aktgjykimit, e shpalli parashtruesin e kërkesës fajtor për veprën penale „*marrja e ryshfetit nga neni 428 parografi 1 lidhur me nenin 31 të KPRK-së*“ dhe, rrjedhimisht, e gjykoi me dënim me burgim në kohëzgjatje prej 2 (dy) vjetësh në të cilin dënim i llogaritet edhe koha e kaluar në paraburgim, si dhe me dënim me gjobë në shumë prej 25,000 (njëzet e pesë mijë) euro. Në arsyetimin e Aktgjykimit dënuar të Gjykatës Themelore thuhet:

„[...] këtë gjendje faktike gjykata e ka vërtetuar nga dëshmitë e dëshmitarëve në seancën e shqyrtimit gjyqësor, të dëmtuarit-dëshmitarit R.M., dëshmitarit O.N., leximit të deklaratës së dëshmitarit L.R.H, si dhe nga provat materiale, procesverbali mbi bastisjen e banesës dhe personave e dt. 16.08.2016, vërtetimit mbi sekuestrimin e përkohshëm të

sendeve e dt. 16.08.2016 së bashku me Raportin e policisë nga Njësia për Hetimin e Krimave Ekonomike dhe Korrupsion-Prishtinë i dt. 30.08.2016, kontrata për shitjen dhe blerjen e pronës me nr. 4602 e dt. 26.05.2014 nga AKP, ku në cilësinë e blerësit është E.M., një CD me incizimin e të pandehurit Fevzi Hajdari në momentin e pranimit të hollave nga i dëmtuari R.M., raporti i bastisjes nga Drejtoria e Teknikës Kriminalistike me numër të rastit 2016-KE-246 së bashku me fotoalbumin 2016-KE246 i dt. 16.08.2016, fotoalbumi nga Njësia e Forenzikës, njoftimi i dt. 18.08.2016 nga Njësia për Hetimin e Krimave Ekonomike dhe Korrupsion në Prishtinë nr. i rastit 2016-KE-246 për kthimin e mjeteve për simulim të veprës penale të cilat i janë kthyer Policisë së Kosovës.

[...]

Nga këto prova dhe fakte të administruara gjatë shqyrtimit gjyqësor, gjykata ka vërtetuar gjendjen faktike si në dispozitivin e këtij aktgjykimi,... [...] gjykata vlerëson se në veprimet e të akuzuarit Fevzi Hajdari manifestohen të gjitha elementet e figurës së veprës penale marrja e ryshfetit nga neni 428 par. 3 lidhur me par. 1 lidhur me ninen 31 të KPRK-së“.

23. Me të njëjtin Aktgjykim, Gjykata Themelore në paragrafin II të dispozitivit e liroi parashtruesin e kërkesës nga akuza se ka kryer veprën penale „*keqpërdorimi i pozitës ose autoritetit zyrtar nga neni 422 par. 1 lidhur me ninen 31 të KPRK-së*“, me arsyetim se:

“Gjykata ka vlerësuar edhe mbrojtjen e të akuzuarit (parashtruesit të kërkesës) Fevzi Hajdari dhe të njëjtën e ka gjetur të bazuar vetëm sa i përket pretendimit se në gjendjen faktike si është përshkruar në dispozitivin e aktakuzës, nuk mund të qëndrojnë së bashku në të njëjtën kohë, të dy veprat penale Marrja e ryshfetit nga neni 428 par. 3 lidhur me par. 1 lidhur me ninen 31 dhe vepra penale Keqpërdorim i pozitës apo autoritetit zyrtar nga neni 422 par. 1 lidhur me ninen 31 të KPRK-së, meqenëse vepra penale Keqpërdorim i pozitës apo autoritetit zyrtar nga neni 422 par. 1 lidhur me ninen 31 të KPRK-së, në rastin konkret konsumohet nga vepra penale Marrja e ryshfetit nga neni 428 par. 3 lidhur me par. 1 lidhur me ninen 31 të KPRK-së“.

24. Kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore PKR. nr. 385/17, ankesat e tyre në Gjykatën e Apelit paraqitën prokurori dhe mbrojtësi i parashtruesit të kërkesës.
25. Prokurori në ankesë theksoi se të njëjtën e paraqet për shkak të vërtetimit të gabuar të gjendjes faktike dhe shkeljes së ligjit penal dhe për pjesën liruese të aktgjykimit, me propozim që Gjykata e Apelit ta aprovojë këtë ankesë dhe ta ndryshojë aktgjykimin e ankimuar, në pjesën liruese të aktgjykimit, dhe të akuzuarit t'i shpallë fajtor dhe t'u shqiptojë dënim adekuat, ndërsa për veprën penale për të cilën i ka shpallur fajtor, t'u shqiptojë një dënim më të ashpër.
26. Mbrotësi i parashtruesit të kërkesës në ankesën e tij theksoi se të njëjtën e paraqet për shkak të shkeljes esenciale të dispozitave të procedurës penale, shkeljes së ligjit penal, vërtetimit të gabuar ose jo të plotë të gjendjes faktike dhe për shkak të vendimit mbi sanksionin penal, me propozim të

Gjykata e Apelit ta aprovojë ankesën si të bazuar, ta anulojë aktgjykimin e ankimore dha ta kthejë çështjen në rigjykim dhe rivendosje.

27. Më 18 qershor 2018, Gjykata e Apelit nxori Aktgjykimin PAKR. nr. 243/2018, me të cilin e aprovoi ankesën e mbrojtësit të parashtruesit të kërkesës dhe sipas detyrës zyrtare ndryshoi Aktgjykimin e Gjykatës Themelore PKR. nr. 385/2017, të 30 marsit 2018. Me këtë Aktgjykim, Gjykata e Apelit gjeti se në veprimet e parashtruesit të kërkesës qëndrojnë të gjitha elementet e veprës penale mashtrim, të parashikuar me nenin 335 paragrafi 2 të Kodit Penal dhe rrjedhimisht, Gjykata e Apelit i shqiptoi dënimin me gjobë në shumë prej 6,000 € (gjashtëmijë) euro dhe dënimin me burgim në kohëzgjatje prej 8 (tetë) muajsh. Në arsyetimin e Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit thuhet:

“Kjo gjykatë duke mos i aprovuar të gjeturat të gjykatës së shkallës së parë përkitazi me kualifikimin juridik të veprës penale gjegjësisht veprës penale të marrjes së ryshfetit, gjeti se në veprimet e të akuzuarit qëndrojnë elementet e veprës penale të Mashtrimit. Sa i përket parashtruesit, veprimet inkriminuese që dalin nga provat e shkresave të lëndës i përkasin veprës penale të Mashtrimit pasi që i akuzuari me paraqitjen e rreme të fakteve, fshehjes së tyre e me qëllim të përfitimit të kundërligjshëm të dobisë pasurore për vete ka mashtruar të dëmtuarin z. Misini duke i premtuar se do t’ia heq barrën tatimore në ATK, duke e ditur se një gjë e tillë nuk është e mundshme jo vetëm për shkak të procedurave që duhet ndërmarrë për një kërkesë të tillë nga ana e të dëmtuarit e jo nga i akuzuari por edhe për faktin se i akuzuari nuk e ka njojur askënd në këtë institucion apo të ketë pasur ndonjë informacion nga dikush brenda ATK-së për mundësinë e heqjes së obligimit tatimor”.

28. Gjykata e Apelit e refuzoi ankesën e prokurorit si të pabazuar.
29. Mbrotësi i parashtruesit të kërkesës paraqiti në Gjykatën Supreme kërkesën për mbrojtje të ligshmërisë kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, duke pretenduar shkeljen e ligjit penal, si dhe shkeljen e nenit 6 paragrafit 1.3 të KEDNJ-së, në lidhje me aktgjykimin e arsyetuar, si dhe me faktin se parashtruesi është gjykuar se kishte kryer një vepër penale për të cilën nuk është akuzuar.
30. Prokurori me shkresën e tij për Gjykatën Supreme KMLP. II. nr. 228/2018, të 4 dhjetorit 2018, propozoi që kërkesa e parashtruesit për mbrojtje të ligshmërisë të refuzohet si e pabazuar.
31. Më 21 dhjetor 2018, Gjykata Supreme nxori Aktgjykimin Pml. nr. 322/2018, me të cilin e refuzoi si të pabazuar kërkesën e parashtruesit për mbrojtje të ligshmërisë. Gjykata Supreme në Aktgjykimin e saj konstatoi:

„Në kërkesën e parashtruesit pretendohet se cilësimi i veprës penale nga Gjykata e Apelit është kryer me shkelje të të drejtave të dënuarit, nga neni 6.3, i KEDNJ. Në rastin konkret, gjatë gjithë procedurës gjyqësore i dënuari ka qenë nën akuzën e marrjes së ryshfetit sipas nenit 428.1 të KPRK. Megjithatë në fazën e dhënieve së aktgjykimit Gjykata e Apelit e ndryshoi kualifikimin e veprës duke e dënuar parashtruesin e kërkesës për

veprën penale të mashtrimit sipas nenit 335.2 të KPRK. Në kërkesë më tej pretendohet se vepra penale e mashtrimit nuk mund të ndiqet sipas detyrës zyrtare (ex officio) si dhe pretendohet për tej zgjatje të procedurës gjyqësore në shkelje të nenit 6.1 të KEDNJ... [...].

Gjykata Supreme gjen se në lidhje me pretendimet ankimore të parashtruesit nga kërkesa për mbrojtje të ligshmërisë se nuk është respektuar KEDNJ nenit 6 par. 3 nuk qëndron, sepse të drejtat e të dënuarit janë respektuar konform standardit të përcaktuar me nenin 6 (3) të KEDNJ, ashtu që të dënuarit dhe mbrojtësit të tij i është dhënë mundësia që të jetë pjesë aktive e tërë procedurës gjyqësore. Sipas rrjedhës së shqyrtimit gjyqësor përkatesisht procesverbaleve, mund të konstatohet se i dënuari dhe mbrojtësi i tij kanë pasur mundësitet të barabarta me palën e akuzës përkatesisht Prokurorin e Shtetit në marrjen në pyetje dhe sqarimin e dëshmive të dëshmitarëve dhe të jatin përfundimet e tyre përkitazi me provat materiale, dhe kanë qenë të ftuar në mënyrë të rregullt konform dispozitave ligjore si dhe kanë marrë pjesë edhe në seancat e kolegjeve pranë gjykatës së shkallës së dytë dhe të gjykatës së shkallës së parë, ku edhe u është dhënë mundësia e deklarimit të tyre.

Gjithashtu, Gjykata Supreme duke vlerësuar pretendimet e parashtruesit dhe duke u bazuar në shkresat e çështjes gjen se Gjykata e Apelit e ka ndryshuar aktgjykin e shkallës së parë përkitazi me cilësimin e veprës penale ashtu që ka gjetur se në veprimet e të dënuarve ekzistojnë të gjitha elementet e veprës penale të mashtrimit nga nenit 335 par. 2 të KPRK. Gjykata e Apelit në bazë të nenit 403 par. 1 nënpars. 1.2 të KPRK ka të drejtë të ndryshoj aktgjykin e shkallës së parë, sepse i ka çmuar ndryshtet provat materiale...“.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

32. Të gjitha pretendimet e tij për shkeljen e të drejtave dhe lirive të garantuara me nenin 31.2 të Kushtetutës dhe paragrafin 3 të nenit 6 të KEDNJ-së, parashtruesi i kërkesës i arsyetoi në katër (4) pretendime të veçanta, të cilat ai u përpoq t'i ndërtonte përmes praktikës gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese dhe praktikës gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: GJEDNJ).
33. Pretendimin e parë për shkeljen e nenit 6 të KEDNJ-së, parashtruesi i kërkesës e ndërlidh me aktgjykin e paarsyetuar të Gjykatës së Apelit. Parashtruesi i kërkesës konsideron se Aktgjyki i Gjykatës së Apelit nuk është arsyetuar mirë në lidhje me faktet thelbësore të rastit.
34. Pretendimi i dytë për shkeljen e nenit 6 të KEDNJ-së i referohet faktit se bashkëpunëtori i Policisë e solli parashtruesin e kërkesës në kurth, duke quar kështu në simulimin e veprës penale, prandaj, provat e mbledhura në këtë mënyrë nuk mund të pranohen dhe të shqyrtohen nga gjykatat.
35. Pretendimin e tretë për shkeljen e paragrafit 3 të nenit 6 të KEDNJ-së, parashtruesi i kërkesës e ndërlidh me faktin se Gjykata e Apelit e ricilësoi

veprën penale dhe aktakuzën dhese në këtë mënyrë atij i është pamundësuar përgatitja adekuate për mbrojtën.

36. Pretendimi i katërt për shkeljen e nenit 6 të KEDNJ-së i referohet faktit se ka pasur tejzgjatje të procedurës gjyqësore.
37. Parashtruesi kërkon nga Gjykata të konstatojë se ka pasur shkelje të paragrafit 3 të nenit 6 të KEDNJ-së për shkak se gjykimi i parashtruesit të kërkesës është përsëritur dy herë në çdo shkallë, gjithashtu, kërkon nga Gjykata të shpallë të pavlefshëm Aktgjykimin e Gjykatës Supreme PML. nr. 322/2018, të 27 dhjetorit 2018, me të cilin Gjykata Supreme ka dështuar t'i korrigoj shkeljet kushtetuese të lartcekura. Më tej, kërkon nga Gjykata të shpallë të pavlefshme vetëm pjesën e Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit PAKR. nr. 243/2018, të 18 qershorit 2018, me të cilën parashtruesi i kërkesës gjykohet dhe dënohet për veprën penale të mashtrimit e cila nuk qëndron në aktakuzë dhe nuk është shqyrtaar gjatë gjykimit.
38. Gjithashtu, parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata të vendosë masë të përkohshme dhe atë për arsy se nga të cekurat, si dhe nga praktika e GJEDNJ-së, shihet se rasti është *prima facie* justifikuar, prandaj, parashtruesi konsideron se me vendosjen e masës së përkohshme do të parandalohej shkuarja e tij e padrejtë në vuajtje të dënimit me burgim, dhe kështu do të parandalohej dëmi i pariparueshëm edhe për interesin publik.
39. Parashtruesi në fund kërkon që identitetit i tij të mos zbulohet publikisht, duke pretenduar se „*emri dhe mbiemri i palëve janë të dhëna personale që nuk ka arsy të zbulohen në publik*“.

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

40. Gjykata fillimisht vlerëson nëse parashtruesi i kërkesës i ka përbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, të specifikuara më tej me Ligj dhe të parashikuara me Rregullore të punës.
41. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Jurisdiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:
  - „1. *Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.*
(...)
  7. *Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj*“.
42. Gjykata në vazhdim shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës ka përbushur kriteret e pranueshmërisë, siç përcaktohen në Ligj. Në lidhje me këtë, Gjykata i referohet neneve 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 48 [Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kérkesës ka për detyrë që në kérkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

Neni 49 [Afatet]

“Kérkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”.

43. Përveç kësaj, Gjykata merr parasysh rregullin 39 [Kriteret e pranueshmërisë], paragrafi (2) të Rregullores së punës, i cili përcakton:

“(2) Gjykata mund ta konsiderojë kérkesën të papranueshme, nëse kérkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij“.

44. Sa i përket përbushjes së këtyre kritereve, Gjykata konstaton se parashtruesi ka paraqitur kérkesën në cilësinë e palës së autorizuar, duke kontestuar një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, Pml. nr. 322/2018, të 21 dhjetorit 2018, pasi i ka shteruar të gjitha mjetet juridike. Parashtruesi i kérkesës gjithashtu i ka theksuar të drejtat për të cilat pretendon se i janë shkelur, në përputhje me kérkesat e paraqitura në nenin 48 të Ligjit dhe ka parashtruar kérkesën brenda afatit të paraparë në nenin 49 të Ligjit.
45. Duke pasur parasysh vetë thelbin e kérkesës së parashtruesit, Gjykata vëren se ai në kérkesë kishte ngritur disa pretendime për shkeljen e të drejtave dhe lirive kushtetuese lidhur me nenin 31 të Kushtetutës, si dhe për shkeljen e garancive të posaçme të parashikuara me paragrin 3 të nenit 6 të KEDNJ-së.
46. Prandaj, në rastin konkret, Gjykata vëren se kemi të bëjmë me një procedurë penale në të cilën parashtruesi i kérkesës është shpallur fajtor dhe është gjykuar për veprën penale të parashikuar me ligj. Domethënë, në rastin konkret është fjalapër vërtetimin e „bazueshmërisë së akuzës penale“ kundër parashtruesit të kérkesës dhe për këtë arsyen 6 i KEDNJ-së është i zbatueshëm. Rrjedhimisht, Gjykata duhet të shqyrtojë nëse me aktgjykitet e kontestuara është shkelur e drejta e parashtruesit të kérkesës për gjykim të drejtë në mënyrën siç pretendon ai.
47. Gjykata gjen se parashtruesi në kérkesën e tij i kishte radhitur pretendimet e tij për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së në katër pretendime të veçanta, të cilat i arsyetoj vec e vec në kérkesë. Prandaj, Gjykata do t'i shqyrtojë të gjitha këto pretendime individualisht.

Pretendimet e parashtruesit të kérkesës lidhur me Aktgjykimin e paarsyetuar të Gjykatës së Apelit

48. Sa i përket pretendimit të parë, Gjykata vëren se parashtruesi i kérkesës, shkeljen e nenit 6 të KEDNJ-së e ndërlidh me faktin se Gjykata e Apelit nuk e kishte arsyetuar Aktgjykin me të cilin e kishte shpallur fajtor për veprën penale të mashtrimit në pajtim me parimin dhe standardet e nenit 6 të KEDNJ-së.

49. Gjykata Kushtetuese thekson se, sipas praktikës së vendosur të GJEDNJ-së dhe të Gjykatës Kushtetuese, nen 6 paragrafi 1 i KEDNJ-së i obligon gjykatat, ndër të tjera, të arsyetojnë aktgjykimet e tyre. Ky obligim, megjithatë, nuk mund të kuptohet si detyrim që në aktgjykim të paraqiten të gjitha detajet dhe të jepen përgjigje në të gjitha pyetjet dhe argumentet e paraqitura. Masa në të cilën ekziston ky obligim varet nga natyra e vendimit (shih Aktgjykin e GJEDNJ-së, *Ruiz Torija kundër Spanjës*, të 9 dhjetorit 1994, seria A, numër 303-A, paragrafi 29, dhe rastin nr. KI72/12, *Veton Berisha dhe Ilfete Haziri*, Aktgjyki i 17 dhjetorit 2012, paragrafi 61).
50. GJEDNJ dhe Gjykata Kushtetuese në vendimet e shumta kanë theksuar se gjykatat vendore kanë një vlerësim të caktuar diskrecional në lidhje me atë se cilat argumente dhe prova do t'i pranojnë në rastin e caktuar, por njëkohësisht kanë edhe obligimin të arsyetojnë vendimin e tyre, duke ofruar arsyet qarta dhe të kuptueshme mbi të cilat e kanë bazuar atë vendim (shih Aktgjykin e GJEDNJ-së, *Suominen kundër Finlandës*, të 1 korrikut 2003, kërkesa numër 37801/97, paragrafi 36).
51. Duke i ndërlidh paragrafët e mësipërm me rastin konkret, Gjykata vëren se pretendimi kryesor i parashtruesit të kërkeshës për shkeljen e të drejtës për një aktgjykim të arsyetuar lidhet me faktin se Gjykata e Apelit në procedurën ankimore nuk kishte dhënë një arsyetim mjaftueshëmtë qartë për çështjen se mbi çfarë baze e kishte bërë ricilësimin e veprës penale. Më konkretisht, Gjykata e Apelit në arsyetimin e Aktgjykimit nuk ka ofruar argumente të qarta për konkluzionet e saj se ai kreu veprën penale të mashtrimit, të cilat do ishin të qarta, logjike dhe të kuptueshme për të.
52. Gjykata konstaton se është fakt i pakontestueshëm se Gjykata e Apelit i pranoi pretendimet ankimore të parashtruesit të kërkeshës dhe se në bazë të kësaj e bëri ricilësimin e veprës penale. Megjithatë, po ashtu, është e pakontestueshme se Gjykata e Apelit e bëri ricilësimin e veprës penale vetëm pas një vlerësimi gjithëpërfshirek të fakteve dhe provave. Gjykata gjen se Gjykata e Apelit dha konkluzione të qarta në Aktgjykin e saj përsë ajo konsideron se në veprimet e parashtruesit të kërkeshës kanë ekzistuar elementet e figurës së veprës penale të mashtrimit e jo të veprës penale *marrja e ryshfetit*. Në fakt, Gjykata e Apelit konkludoi se: “[...] në veprimet e të akuzuarit ekzistojnë elementet e veprës penale të mashtrimit, veprimet inkriminuese dalin nga provat, si dhe nga shkresat e lëndës dhe i përkasin veprës penale të mashtrimit pasi që i akuzuari me paraqitjen e rreme të fakteve, me qëllim të përfitimit të kundërligjshëm të dobisë pasurore përvete... [...]”.
53. Për më tepër, edhe Gjykata Supreme, në kërkeshën për mbrojtje të ligjshmërisë e trajtoi çështjen e aktgjykimit të paarsyetuar lidhur me faktet dhe provat që çuan në ricilësimin e veprës penale. Gjykata Supreme konkludoi: “*Gjykata e Apelit përkitazi me ricilësimin ofroi arsyet që mjaftueshme ligjore të cilat i pranon edhe kjo gjykatë. Kështu, qëndron fakti se Gjykata e Apelit konstaton se konstatimet që i ka nxjerr gjykata e shkallës së parë janë të drejta sepse kanë mbështetje në provat e administruara dhe jo vetëm që janë drejt të vërtetuara por në mënyrë të plotë dhe të qartë janë të arsyetuara e të cilat i aprovon edhe kjo gjykatë*”.

54. Gjykata, duke marrë parasysh të gjitha që u thanë më sipër, i gjen të pabazuara pretendimet e parashtruesit të kërkesës se Gjykata e Apelit nuk e kishte arsyetuar Aktgjykimin mjaftueshmë mirë dhe qartë lidhur me faktet dhe provat thelbësore të cilat e çuan në përfundimin se parashtruesi i kërkesës kishte kryer veprën penale të mashtrimit dhe se për shkak të kësaj është shkelur neni 6 i KEDNJ-së.

Pretendimi i parashtruesit të kërkesës lidhur me simulimin e veprës penale

55. Gjykata gjithashtu e gjen të pabazuar edhe pretendimin e dytë të parashtruesit të kërkesës lidhur me simulimin e veprës penale dhe atë për arsy se parashtruesi e kishte ngritur të njëtin pretendim edhe para Gjykatës Supreme. Lidhur me këtë, Gjykata Supreme gjeti se „është i pabazuar pretendimi ankimore i parashtruesit se simulimi i veprës penale nga ana e policisë është provë e papranueshme, sepse kjo provë është e lejueshme dhe është zbatuar në pajtim me urdhëresën e lëshuar nga Gjykata Themelore në Prishtinë me nr. PNKR. nr. 143/2016, në pajtim me dispozitat ligjore konform nenit 88 të KPRK“.
56. Përveç kësaj, Gjykata konsideron se çështje me rëndësi është nëse Policia e Kosovës mund të konsiderohet se iu ka “bashkëngjitur” apo është “infiltruar” në veprimtarinë kriminale e jo se ta ketë iniciuar atë. Në rastin konkret, edhe pse Policia e Kosovës kishte ndikuar në rrjedhën e ngjarjeve, sidomos duke i dhënë kartëmonedhat personit privat R. M., veprimet e saj duhet të trajtohen si të “bashkëngitura” veprimtarisë kriminale e jo se ta ketë iniciuar atë, pasi iniciativa në këtë rast ishte marrë nga personi privat R. M. (shih rastin: *Miliniene kundër Lituanisë*, kërkesa nr. 74355/01, GJEDNJ, Aktgjykim i 24 qershorit 2008).

Pretendimi i parashtruesit të kërkesës lidhur me shkeljen e paragrafit 3 të nenit 6 të KEDNJ-së përkitazi me ricilësimin e veprës penale dhe siç thuhet, me aktakuzën e re, duke mos i mundësuar kohën adekuate për të përgatitur mbrojtjen

57. Sa i përket pretendimit konkret, Gjykata gjen se parashtruesi i kërkesës, para së gjithash, kontestoi mënyrën në të cilën Gjykata e Apelit e vlerësoi aktakuzën e Prokurorisë dhe ekzistimin e veprës penale e cila i vihet në barrë, si çështjen, siç rezulton nga kërkesa, të cilën parashtruesi e ndërlidh me shkeljen e të drejtës për mbrojtje, sipas së cilës ai do të duhej të informohet pa vonesë për përbajtjen e aktakuzës së re për të cilën vendosi Gjykata e Apelit, dhe rrjedhimisht, ai do të kishte mundësinë për të përgatitur mbrojtjen, siç është parashikuar me garancitë e posaçme të paragrafit 3 të nenit 6 të KEDNJ-së.
58. Gjykata, para së gjithash, rikujton se paragrafi 3 i nenit 6 të KEDNJ-së kërkon që një vëmendje e posaçme t'i kushtohet informimit të të akuzuarit për akuzat të cilat i vihen në barrë, se detajet e veprës penale kanë një rol të rëndësishëm në procedurën penale dhe se i akuzuari konsiderohet i informuar nga momenti kur atij i prezantohen bazat faktike dhe juridike të aktakuzës kundër tij (shih

Aktgjykimin e GJEDNJ-së, *Mattoccia kundër Italisë*, të 25 korrikut 2000, par. 59 dhe 60).

59. Gjkata nuk mund e mos të vërej se edhe Gjkata Supreme i kushtoi një vëmendje të posaçme pikërisht këtij pretendimi ankimor të parashtruesit të kérkesës, ku ajo konkludoi: “*Pra në këtë rast nuk kemi të bëjmë me akuzë të re në bazë të së cilës ishte dashur t'i jepej kohë parashtruesit për të përgatitur mbrojtjen, siç pa të drejt konsideron ai, sepse këtu kemi të bëjmë me një fazë krejtësisht tjetër të procedurës penale, pra fazën sipas mjeteve juridike, ku procedura është e qartë dhe parashëh të gjitha veprimet e gjykatës para së cilës vendoset sipas mjetit juridik*“.
60. Për më tepër, Gjkata Supreme gjeti se Gjkata e Apelit e mori një qëndrim të tillë në bazë të nenit 403 paragrafi 1 nënparagrafi 1.2. të KPK-së, i cili thotë:

Neni 403 Ndryshimi i aktgjykimit të gjykatës themelore

1. Gjkata e Apelit e ndryshon aktgjykimin e gjykatës themelore me aktgjykim kur vërteton se gjykata themelore ka bërë vërtetim të gabuar apo jo të plotë të fakteve, dhe për këtë qëllim:

1.1. në bazë të kérkesës së palëve ose sipas detyrës zyrtare, zbaton shqyrtim për të marrë prova të reja apo për të përsëritur shqyrtimin e provave në mënyrë që të vlerësojë drejtë dhe të çmojë provat materiale; ose

1.2. mund të vërtetojë dhe të çmojë provat materiale pa mbajtur shqyrtim, nëse nuk ka nevojë për të marrë prova të reja apo për të përsëritur shqyrtimin e provave”.

61. Gjithashtu, edhe kjo Gjkatë, në bazë të shkresave të lëndës dhe aktgjykimeve të gjykatave të rregullta është e mendimit se gjatë tërë procedurës penale, parashtruesi i kérkesës dhe mbrojtësi i tij ishin të njoftuar me aktakuzën dhe me cilësimin juridik të veprës penale e cila është cekur në aktakuzë nga Prokuroria, gjithashtu ishin të njoftuar me përbajtjen e aktakuzës dhe materialin dëshmues me të cilin disponon Prokuroria. Në procedurën para Gjkatës së Apelit, Prokuroria nuk kishte paraqitur një aktakuzë të re, të ndryshuar apo të plotësuar, me të cilën parashtruesi i kérkesës nuk ishte i njoftuar, për më tepër, Gjkata e Apelit nuk kishte vendosur për aktakuzën e re, por ajo gjatë procedurës ankimore sipas aktakuzës së njëjtë, vetëm i vlerësoi ndryshe faktet dhe provat, që shpinte në përfundimin se ai e kreu veprën penale të mashtrimit.
62. Po ashtu, parashtruesi kishte mundësinë, që ai edhe e bëri, për të ngritur para Gjkatës Supreme çështjen e të metave lidhur me aktakuzën gjoja të ndryshuar në Gjkatën e Apelit, në qoftë se kishte menduar se ato kanë ekzistuar, përkatësisht kishte mundësinë që para gjykatës më të lartë të paraqiste mbrojtjen e tij në lidhje me aktakuzën gjoja të ndryshuar dhe të kontestonte Aktgjykimin e Gjkatës së Apelit lidhur me të gjitha aspektet relevante juridike dhe faktike, që është në përputhje edhe me praktikën e GJEDNJ-së (shih Aktgjykimin e GJEDNJ-së *Dallos kundër Hungarisë*, par. 49-52, *Sipavičius*

kundër Lituanisë, par. 30-33, *Župnik kundër Ukrainës*, par. 39-43, *I.H. dhe të tjerët kundër Austrisë*, par. 36-38, *Juha Nuutinen kundër Finlandës*, paragrafi 33).

63. Rrjedhimisht, parashtruesi i kérkesës dhe mbrojtësi i tij ishin të njoftuar në çdo moment me aktakuzën, kishin një rol aktiv dhe drejtpërsëdrejti morën pjesë si në procedurën para Gjykatës Themelore, ashtu edhe në procedurën sipas mjeteve juridike, përkatësisht ata paraqitën ankesa në Gjykatën e Apelit dhe Gjykatën Supreme.
64. Rrjedhimisht, nga të cekurat më lart, Gjykata konsideron se gjykatat e rregullta i kanë respektuar garancitë procedurale të parashtruesit të kérkesës të parashikuara me paragrafin 3 të nenit 6 të KEDNJ-së.

Pretendimi i parashtruesit të kérkesës lidhur me kohëzgjatjen e procedurës

65. Në fillim të analizës së këtij pretendimi ankimor, Gjykata gjen se edhe ky pretendim tashmë është ngritur nga parashtruesi në kérkesën për mbrojtje të ligshmërisë para Gjykatës Supreme. Lidhur me këtë, Gjykata vëren se Gjykata Supreme me atë rast gjeti se „*në rastin konkret, e gjithë procedura ka zgjatur rreth 25 muaj. Sipas vlerësimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, pretendimet e të dënuarit (parashtruesit të kérkesës) janë të pabazuara, meqë aktgjykimi kundër të cilit është parashtruar kérkesa, nuk përban shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale e as shkelje të ligjit penal*“.
66. Sa i përket mendimit të kësaj Gjykate lidhur me gjykimin brenda afatit të arsyeshëm, Gjykata thekson se sipas praktikës konsistente të GJEDNJ-së, arsyeshmëria e kohëzgjatjes së procedurës duhet të vlerësohet në dritën e rrethanave të rastit të veçantë, duke marrë parasysh kriteret e vendosura nga praktika gjyqësore e GJEDNJ-së dhe në veçanti ndërlikueshmërinë e rastit, sjelljen e palëve në procedurë, sjelljen e gjykatës kompetente ose autoriteteve të tjera publike, si dhe rëndësinë të cilën çështja konkrete juridike ka për parashtruesin e kérkesës (shih Aktgjykimin e GJEDNJ-së, *Mikulić kundër Kroacisë*, kérkesa numër 53176/99, të 7 shkurtit 2002, Raporti numër 2002-I, parografi 38).
67. Në rastin konkret, Gjykata duke marrë parasysh të gjitha kriteret e përmendura gjen se procedura penale e parashtruesit të kérkesës filloi më 20 shtator 2016 dhe përfundoi me Aktgjykimin e Gjykatës Supreme më 21 dhjetor 2018 dhe zgjati në total më pak se 2.5 vjet. Gjithashtu, vetë fakti se kemi të bëjmë me një procedurë penale, çon në përfundimin se ajo hyn në kategorinë e lëndëve të ndërlikuara. Megjithatë, përkundër kësaj, Gjykata konkludon se parashtruesi i kérkesës dhe gjykatat e rregullta kishin një rol shumë aktiv, që rezultojë me atë se brenda një periudhe prej më pak se 2.5 vjet janë nxjerrë gjithsej 5 aktgjykime dhe aktvendime dhe me këtë procedura penale përfundoi.
68. Nga sa më sipër, Gjykata konkludon se gjykatat e rregullta nuk kanë shkelur të drejtën e parashtruesit të kérkesës për gjykim brenda një afati të arsyeshëm nga neni 6 i KEDNJ-së.

69. Rrjedhimisht, Gjykata, mbi bazën e të gjitha të lartcekurave, konsideron se gjykatat e rregullta e respektuan obligimin e tyre nga nenin 31 paragrafi 2 të Kushtetutës dhe nenin 6 paragrafi 3 të KEDNJ-së, prandaj janë të pabazuara pretendimet e parashtruesit të kërkesës se me vendimet e kontestuara është shkelur e drejta për gjykim të drejtë në këtë segment.
70. Gjykata gjen se asgjë në rastin e paraqitur nga parashtruesi i kërkesës nuk tregon se procedura në Gjykatën e Apelit dhe Gjykatën Supreme ishte e padrejtë ose arbitrale në mënyrë që Gjykata Kushtetuese të bindet se parashtruesit të kërkesës është mohuar ndonjë garanci procedurale, që do të conte në shkelje të së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës, përkatësisht me nenin 6 të KEDNJ-së.
71. Gjykata thekson se është obligim i parashtruesit të kërkesës që të dëshmojë pretendimet e tij kushtetuese dhe të paraqes dëshmi *prima facie* që tregojnë shkelje të të drejtave të garantuara me Kushtetutë dhe KEDNJ (shih rastin e Gjykatës Kushtetuese nr. Kl19/14 dhe Kl21/14, parashtruesit e kërkesës: *Tafil Qorri dhe Mehdi Syla*, të 5 dhjetorit 2013).
72. Prandaj, kërkesa e parashtruesit është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese dhe duhet të deklarohet e papranueshme në pajtim me rregullin 39 (2) të Rregullores së punës.

Kërkesa për masë të përkohshme

73. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës gjithashtu kërkon nga Gjykata të vendosë masë të përkohshme, të shfuqizojë Aktgjykimin e Gjykatës Supreme dhe ta lirojë atë nga vuajtja e mëtutjeshme e dënimit me burg.
74. Gjykata tani më konkludoi se kërkesa e parashtruesit duhet të deklarohet e papranueshme, në baza kushtetuese.
75. Prandaj, në pajtim me nenin 27.1 të Ligjit dhe në pajtim me rregullin 57 (4) (a) të Rregullores së punës, kërkesa e parashtruesit për masë të përkohshme duhet të refuzohet, sepse e njëjta nuk mund të jetë objekt shqyrtimi, pasi kërkesa deklarohet e papranueshme.

Kërkesa për moszbulimin e identitetit

76. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës kishte kërkuar që identiteti i tij të mos zbulohet publikisht, duke pretenduar se „*emri dhe mbiemri i palëve janë të dhëna personale që nuk ka arsyet të zbulohen në publik*“.
77. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet rregullit 32 (6) të Rregullores së punës, i cili përcakton:

“Palët në kërkesë që nuk dëshirojnë që identiteti i tyre të zbulohet në publik, duhet të tregojnë arsyet që justifikojnë një largim të tillë nga rregulli i qasjes publike në informata në procedurën në Gjykatë. [...]”

78. Megjithatë, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës nuk ka treguar dhe paraqitur dëshmi me të cilat do të kishte justifikuar kërkesën e tij për mosbulimin e identitetit të tij, dhe rrjedhimisht, edhe kjo kërkesë e parashtruesit hidhet poshtë si e pabazuar.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Kosovës, në pajtim me nenin 113.1 dhe 7 të Kushtetutës, nenin 48 të Ligjit dhe rregullat 39.2 dhe 57 (1) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 12 prill 2019, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. TA REFUZOJË njëzëri kërkesën për masë të përkohshme;
- III. TA REFUZOJË njëzëri kërkesën për mosbulim të identitetit;
- IV. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- V. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- VI. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari rapportues

Safet Hoxha

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

